Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

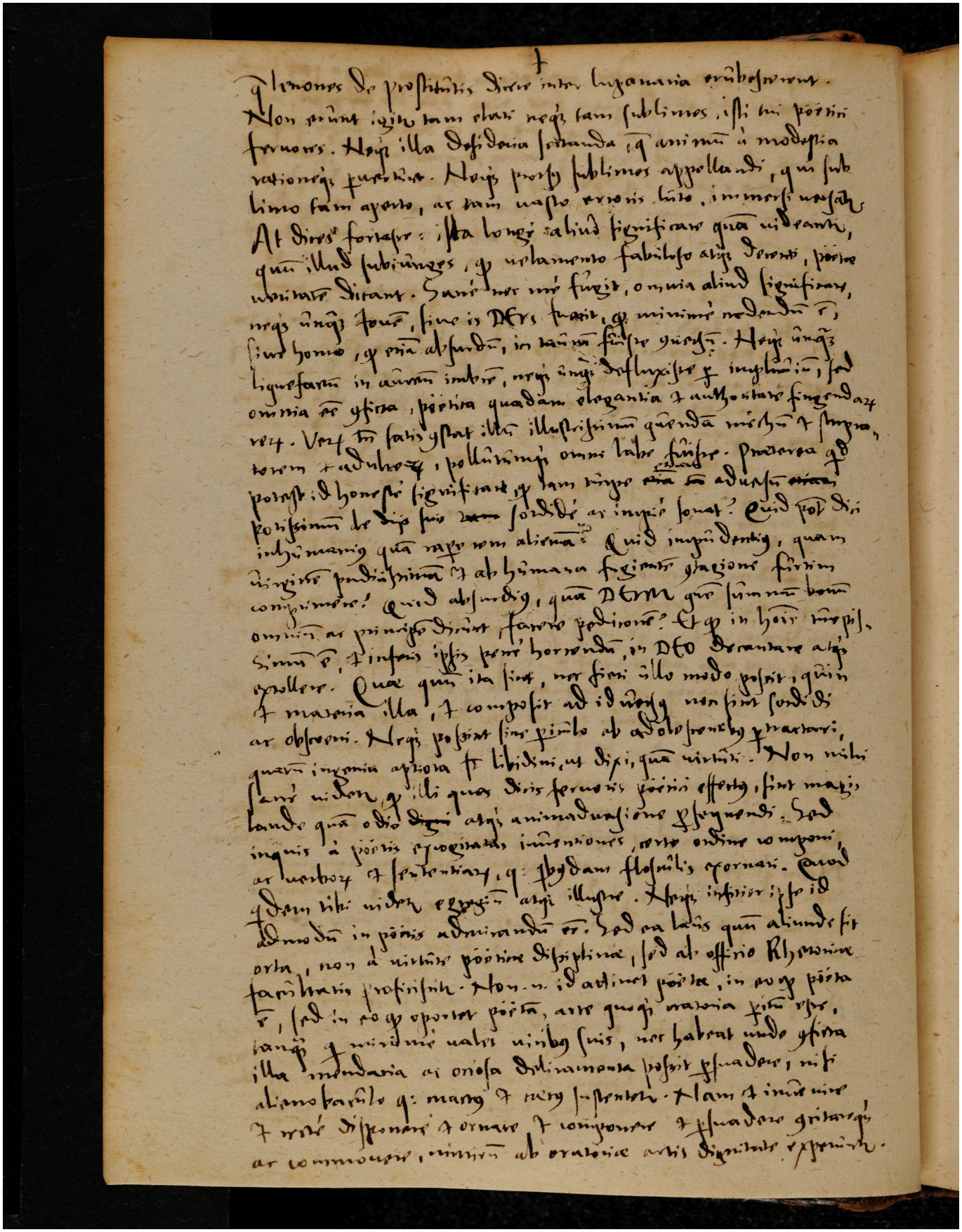

Glionnes de prostitutis dicere inter luganaria erubescerent.
Non erunt igitur tam clari neque tam sublimes, isti tui poetae
ferueres. Neque illa desidia formanda, qua animum a modestia
rationeque puerilis. Neque proprie sublimes appellandi, qui sub
limes tam agreste, ac tam aspere erroris luto, immersi usque
At dices forsitan: ista longe aliud significare quam videantur,
quum illud subiungis, qui ornamento fabuloso atque decore, poetae
veritate distant. Sane nec me fugit, omnia aliud significare,
neque unquam fuisse, sive is Deus fuerit, qui minime credendus est,
sive homo, qui ratio absurdum, in tantum fuisse questus. Neque unquam
liquefactum in aurum imbrem, neque unquam deflexisse et inclinasse, sed
omnia res ficta, poetica quadam elegantia et auctoritate fingendae
rei. Verum tamen satis constat illum illustrissimum quendam mechum et stupra
torem et adulterum, polluentemque omni labe fuisse. Praeterea quid
potest id honesti significare, qui tam turpe ~~rem~~ ~~in~~ adulter ~~aliam~~
potissimum de diis suis ~~non~~ sordide ac impie sonat? Quid pot dis
inhumanius quam nisi non alienum? Quid imprudentius, quam
dignitate pudicissima et ab humana fragilitate gratiosa firmum
conformare? Quid absurdius, quam Deum qui summum bonum
omnium ac principio dicunt, fauere pudicitiae? Et qui in hoc impius
simus est, et inferis ipsis pene horrendus, in Deo deamare atque
grassere. Quae quum ita sint, nec fieri illo modo potest, quin
et materia illa, et compositio ad id usque non sint sordidi
ac obscoeni. Neque possunt sine periculo ab adolescentibus praetaeri,
quam ingenia aptiora et libidini, ut dixi, quam virtuti. Non nihil
tamen video, qui illi quos dicis ferueres poetae effecta, sint magis
laude quam odio digni atque animadversione persequendi. Sed
inquis a poetis excogitatas inventiones, certo ordine componi,
ac verborum et sententiarum, quasdam floscules ornari. Quod
idem ipse video egregie atque illustre. Neque inferior ipse id
admodum in poetis admirandum est. Sed ea laus quae aliunde sit
orta, non a virtute poetica disciplina, sed ab officio Rhetoricae
facultatis profiscitur. Non enim id adimet poetae, in eo quod poeta
est, sed in eo quod oportet poeta, ac quemque natura fictum esse,
tanque et mirabile natura vinibus suis, nec habeat modo ficta
illa mendacia ac otiosa delinamenta possit persuadere, nisi
alienotarum quae manu et ratione instructa. Nam et inventio
et vitae disponere et ornare et componere et persuadere gratiaque
ac commouere, minime ab oratoria arte dignitate experientia.